

kræve en forøget ansættelse af personer til at kontrollere både skemaerne og landmændenes overholdelse af angivelserne på disse.

Angående tidspunkterne for udbringning, kan ét tidspunkt være rigtigt det ene år og et andet det næste afhængigt vejrforholdene (frost, nedbør, sol og blæst) og af, hvilke afgrøder landmanden har på de forskellige marker, samt af bundforholdene. Det vil altså sige, at ud over at der vil være forskel på gødskningsforholdene fra år til år, vil der også være en kæmpedivergens fra landsdel til landsdel på grund af forskellige jordbundsforhold og alt efter, om der satses på planteavl eller på husdyr.

Alle disse forskellige forhold, som gælder for landbruget såvel som for den øvrige befolkning, mener vi den danske landmand gennem generationer selv har klaret på fortrinlig vis, og hans viden er i dag større, end den nogen sinde har været. Landmandens bevidsthed herom samt hans tilskyndelse til at være nænsom mod naturen er vidt fremskredet.

Fremskridtspartiet mener, at dette ikke er et område, der skal lovgives om, idet landmanden ikke ubegrundet ville optage det som »formynderi og bedreviden fra anden side«. Derfor går vi imod både tvungen gødningsplan, tvungne udkørselstidspunkter og gødningsafgifter. Vi stoler på, at landmanden selv laver sine planer og beregninger samt selv sørger for at foretage gylleudkørsel i de mest gunstige perioder. Men naturligvis vil vi ikke modsætte os, at en landmand frivilligt får udvirket gødningsplaner og skemaer af sin konsulent, som netop mange landmænd i dag bruger det. Men vi understreger, at dette skal ske på frivillig basis.

II Sprøjtemidler

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) indstiller, at forbruget af bekæmpelsesmidler skal reduceres i henhold til handlingsplanen fra 1986.

Det er fortsat målet at reducere behandlingshyppigheden, og bortfald af målsætningen om en halvering af behandlingshyppighe-

den forudsætter udarbejdelse af mere miljørigtige og sikrere målekriterier. Der er behov for en effektiv og hurtig indsats, herunder en skærpelse af kravene til bekæmpelsesmidlernes miljøpåvirkning. Udvalget er i øvrigt bekendt med alm. del – bilag 28, pkt. 13.

Regeringen opfordres til senest den 1. juli 1992 at fremlægge en redegørelse for mulighederne for at fastlægge sådanne målkriterier og for gennem en fremskyndelse af den igangværende revurdering at opnå en hurtigere virkning af de skærpede krav til bekæmpelsesmidler.

Flertallet opfordrer til, at den frivillige undervisning efter bekendtgørelse om undervisning af erhvervs-mæssige brugere af bekæmpelsesmidler gøres obligatorisk, jf. miljøministerens svar på spørgsmål 28. Flertallet peger på muligheden for finansiering af denne undervisning via det provenu, der kommer gennem opkrævningen af afgiften på bekæmpelsesmidler.

Flertallet noterer sig, at regeringen vil tage kemikalieloven op til revision blandt andet med henblik på udvidelse af kriterierne for anvendelsesmuligheder af afgift på bekæmpelsesmidlerne.

Flertallet ønsker endvidere at pege på, at kriteriet »væsentlighed« i kemikalieloven tages op til revision.

Flertallet opfordrer regeringen til at fremsætte de nødvendige forslag om revision af kemikalieloven senest oktober 1992.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler, at de holdninger, Fremskridtspartiet har givet udtryk for om gødningsforhold, kan mindretallet overføre til anvendelse af sprøjtemidler. Mindretallet ved, at landmændene på grund af lovgivningen allerede nu har sørget for at have mange flere grønne marker end før i den hensigt at kunne holde på kvælstoffet. Dette forhindrer til gengæld, at man som før i tiden kan harve markerne lige efter høst, mens jorden er tør, så ukrudtet på denne måde fjernes. Med de mange flere grønne marker og vinterafgrøder optrappes behovet for at sprøjte uønskede vækstarter bort.